

FROM: Phan Huy Giang  
(Phan Huy Thao)  
644-3 KOGASHIMA-CHO  
OMURA-SHI. NAGASAKI-KEN  
J 856. JAPAN.

PAR AVION

MAY 18 1989

TO: Mrs Khuu Sinh Cho  
Families of Vietnamese political prisoners  
ASSOCIATION.  
P.O. BOX. 5435  
ARLINGTON. VA 22205-0635  
Virginia. U.S.A.

JAPAN ngày 10/5/1989

Kính thăm Bà Khúc Minh Khô.

Hội đồng Quản Trị - Ban Chấp Hành Trung Ương.

Cố vấn đoàn văn toàn thể các Hội viên và nhân  
viên trong Hội gia đình Cựu nhân Chính Trị Việt Nam

Kính thưa bà. Tôi rất mừng khi nhận được  
thủ của bà. Gửi lại lời kính thăm Bà và cũng  
gia đình của bà, các hội viên được mạnh khỏe và  
bình an.

Tôi rất xúc động khi đọc lá thư của bà gửi  
lại. Lá thư của bà đã đem lại cho tôi một niềm  
vui và sự an ủi. Tôi xin được tỏ lòng biết ơn sâu xa  
đối với Bà và Hội gia đình Cựu nhân Chính Trị Việt Nam đã  
giúp đỡ tôi, bảo lãnh tôi qua định cư ở Hoa Kỳ.

Qua mười hai năm bị cộng sản Việt Nam giam tù, đây  
là lần đầu tiên tôi được sống lại trong thế giới tự do  
tuy nhiên tôi vẫn cảm thấy buồn khi sống trong trại  
tạm cư này, Cộng đồng tỵ nạn Việt Nam trong trại này  
bị người dân Nhật sống chung quanh trại khinh rẻ và ghét  
bỏ vì hằng đêm có một số người tỵ nạn leo tường ra khỏi  
trại và làm nhiều việc bậy bạ, thậm chí còn trộm cắp nữa.  
Trong trại thì cử hành thờ cúng họ chửi nhau nhóm lộn

Băng đảng đánh nhau. Người Nhật cứ phải xuống can thiệp hoặc vả rồi họ đâm ra coi thường người Việt Nam. Chúng tôi cảm thấy nhục nhã và đau khổ khi dân tộc Việt Nam bị coi thường những trong trại này khuyên nhủ họ cũng chẳng nghe. Khi nhận được thư của bà tôi được một niềm an ủi thật lớn. Tôi nghĩ rằng Tổng cộng đồng Tỵ nạn Việt Nam ở hải ngoại vẫn còn rất nhiều người Việt Nam, đoàn thể, tổ chức, đề cử người, giúp đỡ lẫn nhau và thực tế là Hội Gia Đình Eo Nhân Chính tại Việt Nam đã giúp đỡ tôi và tiếng tăm người Việt Nam tỵ nạn ở hải ngoại vẫn sống chơi.

Tôi luôn luôn cầu mong cho bà và các hội viên và nhân viên trong hội của bà lúc nào cũng được mạnh khỏe, bình an đề giúp đỡ những tù nhân và kẻ không công và đem hạnh phúc đến cho họ.

Sau cùng tôi xin kính chúc Bà và toàn thể hội viên được nhiều may mắn, hạnh phúc trong cuộc sống mãi mãi. Tôi hết lòng biết ơn bà và hội đã giúp đỡ tôi và tôi xin thành thật cảm ơn bà.

Kính thư  
Ký tên.

Phan Huy

Phan Huy Chương.  
(Phan Huy Chương)

Ngày 2-5-89

OMURA 27/4/1989

Phan Huy Ching -  
(Phan Huy Thero)  
644-3 KOGASHIMA-CHO  
OMURA-CITY, NAGASAKI-KEN  
J 856 JAPAN.

Kính gửi Bà Khuê Minh Châu  
Hội gia đình tu nhân chính trị Việt Nam.

Thân ái chào bà.

Bà xin phép bà cho tôi được trình bày về những  
hiện của tôi.

Bà tên tu Phan Huy Ching (vũ cũng có tên tu Phan  
Huy Thero). Bà nguyên trước 30/4/1975 là một quan  
nhân của Đoàn lực Việt Nam Cộng hòa và cũng là một  
đảng viên kiêm ủy viên tuyên truyền của Việt Nam Quốc Dân  
Đảng cấp tỉnh đang bỏ. Một đảng phái của miền nam Việt Nam  
chống lại Việt cộng và một chính trị gia quan trọng. Bà bị Việt  
cộng bắt vào ngày 5/4/1975, lúc đó chúng tôi đang đánh nhau  
với Việt cộng tại Cam Ranh. Việt cộng bắt tôi tại là sĩ quan  
của Đoàn lực Việt Nam Cộng hòa và giam tù tại ở Công Trại  
6 tu Tuân Bình. Lúc này tôi phải đổi tên khác là Phan  
Huy Ching vì sợ Việt cộng tìm ra được tung tích của tôi là  
đảng viên của Việt Nam Quốc Dân Đảng như thế là Việt  
cộng sẽ giết tôi ngay lập tức. Bà bị giam cho tại Công  
trại 1/1977 mới được phóng thích trong khi giam tù tại Công  
trại 8/4/1976. Sau khi được phóng thích theo về tôi gia

nhập vào đảng Việt Nam phục quốc chống phá lại Việt Cộng.  
Hoạt động chống phá của chúng tôi bị bại lộ. Bởi trong nhà  
Đương và tìm cách trốn ra nước ngoài nhưng bị Công an Việt Cộng  
theo dõi và bắt tôi cùng với gia đình ngày 22/9/1977. Bởi  
bị Việt Cộng giam tù thêm 10 năm nữa cho tới ngày 3/10/1987  
tôi được phóng thích. Cả gia đình tôi đều bị cộng sản bách  
hại. Cha tôi bị giam tù 1977 tới 1982 mới được phóng thích.  
Cha tôi về và vượt biên chèo ngoi biển. Hai em trai tôi bị cải  
tạo từ 1977 cho tới 1979 thì mất tích. Anh tôi cải tạo từ  
1977 cho tới 1982 được phóng thích trở về nhà mang chứng  
bắt bị đui một mắt vì bị tai nạn lao động trong tù. Do đó  
tôi không thể sống chung với cộng sản và tìm cách trốn ra nước  
ngoài. Bởi có gởi cho bà hồ sơ theo chứng lệnh ODP vào tháng  
12/1987 Sau khi tôi vừa được trả tự do. Khoảng 6 lần tôi  
gởi đơn cho Cơ quan ODP ở Thái Lan, và một lần gởi cho  
Toà Đại sứ Mỹ ở San Francisco. Bởi xin gởi kèm theo hai  
giấy ra và một giấy báo nhận hồ sơ tôi đã gởi tới Văn phòng  
ODP ở Thái Lan. Bởi vượt biên đi mấy chục ngày lên đến  
trên biển và được tàu Hạm mạch vớt đưa về trại tạm cư  
OMURA ở Nhật bản. Bởi đã được lập thủ lục giấy tờ và tôi  
xin tái định cư tại Hoa Kỳ. Bởi gởi tới bà lá đơn này và  
kính xin bà giúp đỡ cho tôi được hưởng quyền tỵ nạn và  
định cư trên đất Mỹ, Một đất nước tự do nhất trên thế giới  
mà tôi mơ ước được định cư trên đây.

Bởi xin thành thật cảm ơn bà và tin chắc lòng nới  
của bà sẽ giúp đỡ được chúng tôi. Bởi thuộc diện 1600 người tù được  
tha ra khỏi trại cải tạo sau ngày 2/10/1987. Kính Thưa.

Phan Huy  
Phan Huy Thắng.